

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1787/2024
23.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 1705/24 од 02.12.2024. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда Ужицу К 298/24 од 29.07.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 174/24 од 16.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 1705/24 од 02.12.2024. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним пресудама Основног суда Ужицу К 298/24 од 29.07.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 174/24 од 16.10.2024. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда Ужицу К 298/24 од 29.07.2024. године окривљени АА је на основу члана 423. тачка 1) у вези члана 18. КЗ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ. Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 174/24 од 16.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ужицу, а пресуда Основног суда Ужицу К 298/24 од 29.07.2024. године потврђена.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1705/24 од 02.12.2024. године против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ,

са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Према налажењу Врховног суда, основано се поднетим захтевом јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да су доношењем побијаних пресуда нижестепени судови повредили кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ у корист окривљеног АА, налазећи да је, иако су у радњама окривљеног садржана обележја кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, у питању дело малог значаја.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Кто 241/24 од 10.06.2024. године јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Ужицу окривљеном АА ставио на терет кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, које је, према наводима оптужног предлога, окривљени извршио тако што је у периоду од 20.11.2023. године па надаље, у Ужицу, као одговорно лице ЈКП „Водовод“ Ужице, одбио да изврши правноснажну судску одлуку, при чему је могао да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан противправности и забрањености свог дела, чије извршење је и хтео, па је тако у својству директора ЈКП „Водовод“ Ужице одбио да изврши пресуду Основног суда у Ужицу 9П1 174/22 од 16.12.2022. године која пресуда је постала правноснажна дана 20.11.2023. године, а извршна 15.01.2024. године, а којом пресудом је усвојен тужбени захтев оштећене ББ из ... према туженом ЈКП „Водовод“ Ужице, и којом правноснажном пресудом се поништава као незаконито решење директора број .. од 20.07.2018. године о отказу Уговора о раду на пословима биолога оштећеној-запосленој ББ закључен под бројем .. од 04.09.2015. године, и исти је обавезан да оштећену врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења, а што окривљени није учинио.

Ослобађајући окривљеног АА од оптужбе да је извршио наведено кривично дело, првостепени суд у својој пресуди образлаже примену члана 18. КЗ наводима да је због конкретних карактеристика окривљеног и околности самог догађаја, степен кривице окривљеног низак, штетне последице одсутне односно незнатне, а општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције и то посебно када се има у виду да се ради о неосуђиваном лицу, да се окривљени коректно односи према оштећеној, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу против окривљеног, да се против њега не води други кривични поступак и да је чланом 340. став 2. КЗ прописана могућност ослобађања од казне, што према налажењу првостепеног суда, указује на постојање и субјективних и објективних околности које ово дело чине делом малог значаја.

Прихватајући као правилну оцену првостепеног суда о испуњености услова за примену члана 18. КЗ, другостепени суд је одбио као неосновану жалбу јавног тужиоца

Основног јавног тужилаштва у Ужицу и потврдио пресуду првостепеног суда, налазећи да је првостепени суд правилно применио кривични закон када је окривљеног ослободио од оптужбе на основу члана 423. тачка 1) ЗКП.

Према налажењу Врховног суда, изнети закључци нижестепених судова, не могу се прихватити као правилни.

Одредбом члана 18. КЗ у ставу 1. прописано је да није кривично дело оно дело које, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја, а у ставу 2. да је дело малог значаја ако степен кривице није висок, ако су штетне последице одсутне или незнатне и ако општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције.

Примена одредбе члана 18. КЗ је факултативна, што значи да се остварење сва три, кумулативно постављена услова, мора утврђивати у сваком конкретном случају, за искључење постојања кривичног дела по овом основу.

Врховни суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да, у конкретном случају, нису испуњени услови за примену института дела малог значаја из члана 18. КЗ. Тако, степен кривице у конкретном случају није низак, како то погрешно закључују нижестепени судови, већ је највиши обзиром да је окривљеном оптужним предлогом стављено на терет да је кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ извршио са директним умишљајем, па услов да степен кривице није висок, у овом случају, није испуњен. Такође, није испуњен ни услов у погледу незнатности или одсутности штетних последица. О испуњености овог услова, у погледу одсутности штетних последица, може се говорити уколико је реч, између осталог, о покушају кривичног дела, а у овом случају, реч је о свршеном кривичном делу јер је окривљеном стављено на терет да је одбио да изврши правноснажну пресуду Основног суда у Ужицу 9П1 174/22, којим је поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду оштећеној и одређено њено враћање на рад и распоређивање на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима, а коју пресуду, према стању у списима предмета, окривљени као одговорно лице у јавном комуналном предузећу, није извршио у пресудом одређеном року, већ тек након покретања кривичног поступка против њега, па је самим тим оштећена којој је онемогућено право на рад и остваривање права по основу рада, свакако трпела штетне последице. Коначно, имајући у виду и о ком кривичном делу се ради, односно да је реч о кривичном делу неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, које припада групи кривичних дела против правосуђа, чији је објект заштите несметано и законито функционисање правосуђа, неправилан је закључак нижестепених судова да општа сврха изрицања санкција не захтева изрицање кривичне санкције окривљеном.

Следствено изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају није било места примени члана 18. КЗ, па су нижестепени судови доносили побијане пресуде којима је окривљени АА, на основу члана 423. тачка 1) у вези члана 18. КЗ, правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ у корист окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и на основу члана 492. став 1. тачка 3) и 493. ЗКП утврдио да је правноснажним пресудама Основног суда Ужицу К 298/24 од 29.07.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 174/24 од 16.10.2024. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 18. КЗ, у корист окривљеног АА, не дирајући у њихову правноснажност.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић